

Sygn. akt V Ca 1175/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Oskar Rudziński (spr.)
Sędziowie:	SO Marzanna Góral SR del. Agnieszka Wiśniewska
Protokolant:	Małgorzata Andrychowicz

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2012 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego (...)w Warszawie

z dnia 1 lutego 2012 r., sygn. akt I C 2263/10

1. oddala apelację;

2. zasądza od (...) SAw W. na rzecz (...) Sp. z o.o. w P. kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 lutego 2012 roku Sąd Rejonowy (...)w Warszawie zasądził od pozwanego (...) SAw W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 3.129,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lutego 2010 r. do dnia zapłaty i orzekł o kosztach postępowania sądowego.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 5 listopada 2009r. samochód marki (...)o numerze rejestracyjny (...), będący własnością P. W. (1)został uszkodzony na skutek kolizji drogowej spowodowanej przez kierującego autobusem marki (...)o numerze rejestracyjnym (...), będącym pojazdem (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. (...) Spółki z

ograniczoną odpowiedzialnością był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej (...) siedzibą w W..

W dniu 9 listopada 2009r. P. W. (1) zawarł z powodem (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w P. umowę najmu (...), na mocy której powód zgodnie z zasadami programu „(...)” (...) oddał poszkodowanemu w najem auto zastępcze na czas naprawy jego pojazdu. P. W. (1) miała otrzymać auto zastępcze z floty należącej do powoda. W § VII umowy najmu zatytułowanym (...) wskazano, iż poszkodowany nie zostaje bezpośrednio obciążony opłatami z tytułu najmu auta zastępczego, o ile zawrze z powodem umowę cesji wierzytelności przysługującej mu wobec Towarzystwa ubezpieczeń z tytułu zwrotu kosztów związanych z najmem auta zastępczego i złoży oświadczenie dla towarzystwa ubezpieczeń. Przy czym zawarto zapis, iż poszkodowany będzie jako najemca obciążony całkowitymi kosztami najmu auta zastępczego zgodnie ze standardowymi cenami określonymi w aktualnym cenniku powoda, jeżeli w związku z Umową najmu (...) poda informacje niezgodne z prawdą lub/i gdy okaże się, iż szkoda w pojeździe najemcy - nie jest w rozumieniu przepisów prawa szkodą - którą można likwidować w ramach ubezpieczenia (...) sprawcy lub/i gdy nie dostarczy dokumentów/nie udzieli informacji niezbędnych do dochodzenia roszczeń z tytułu najmu auta zastępczego, o które wnosi powód lub Towarzystwo ubezpieczeń. W § XIII umowy najmu zawarto zapis, iż P. W. (1) oświadcza, iż znane są mu postanowienia Umowy Najmu (...) oraz aktualne stawki najmu stosowane przez powoda, a także zakres jego odpowiedzialności za ewentualne uszkodzenia aktu zastępczego. W imieniu powoda przedmiotową umowę podpisał D. S..

Zgodnie z cennikiem (...) obowiązującym u powoda cena netto za wynajem pojazdu z grupy (...) za okres 6-7 dni wynosiła 1.207,00 zł., za okres 8+ wynosiła 151.00 zł.

W dniu 9 listopada 2009r. P. W. (1) i powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w P. podpisali „(...)” na podstawie których P. W. (1) mógł korzystać z auta zastępczego w okresie od dnia 9 listopada 2009r. do dnia 24 listopada 2009r. czyli przez okres 15 dni. Zawarto zapis, iż szczegóły dotyczące auta zastępczego zawarte są w karcie (...). W „(...)” poszkodowany podpisał oświadczenie, że otrzymał warunki Umowy Najmu (...), zapoznała się z ich treścią i nie wnosi do nich żadnych zastrzeżeń. W imieniu powoda przedmiotowe warunki najmu podpisał J. Ż..

Integralną częścią zawartej z powodem umowy najmu był załącznik nr (...) Umowa cesji wierzytelności. Zgodnie z § I Umowy cesji wierzytelności P. W. (1) przelał na rzecz powoda swoją wierzytelność obejmującą prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego od powoda przysługującą mu w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 5 listopada 2009r. likwidowaną przez pozwanego (...) Spółkę Akcyjną siedzibą w W. wraz z wszelkimi związanymi z nią prawami. Powód przyjął przedmiotową wierzytelność i strony oświadczyły, iż rozliczenie pomiędzy nimi nastąpi w drodze kompensaty.

Integralną częścią zawartej przez P. W. (2) z powodem umowy był także załącznik nr (...) Oświadczenie dla towarzystwa ubezpieczeń i Oświadczenie najemcy. W Oświadczeniu dla towarzystwa ubezpieczeń poszkodowany oświadczył, że na czas naprawy uszkodzonego pojazdu skorzystał z przysługującego mu prawa najmu pojazdu zastępczego udostępnionego przez powoda i że na mocy umowy zawartej z powodem dokonał cesji wierzytelności przysługującej mu do towarzystwa ubezpieczeń w związku z najmem pojazdu zastępczego. W Oświadczeniu najemcy poszkodowany wskazał zaś, że auto zastępcze jest mu niezbędne do dojazdów do pracy (odległość 40 km od miejsca zamieszkania) i transportu dziecka do przedszkola/szkoły, na zajęcia pozaszkolne, tj. łącznie w ciągu dnia ok. 150 km.

Uszkodzony pojazd marki (...) został przyjęty do serwisu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dnia w 6 listopada 2009r. i w tym dniu nastąpiło zgłoszenie szkody do towarzystwa ubezpieczeń. W dniu 13 listopada 2009r. dokonane zostały oględziny przednaprawcze pojazdu przez pracownika towarzystwa ubezpieczeń, zaś w dniu 16 listopada 2009r. dostarczono do serwisu kalkulację naprawy dokonanej przez towarzystwo ubezpieczeń. Naprawa uszkodzonego pojazdu zakończyła się w dniu 24 listopada 2009r. i w tym dniu pojazd został odebrany przez poszkodowanego.

W dniu 19 stycznia 2010r. powód wystawił na rzecz P. W. (1) fakturę VAT nr (...) za wynajem pojazdu marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) w okresie od dnia 9 listopada 2009r. do dnia 24 listopada 2009r., przy cenie jednostkowej 171,00 zł netto na kwotę 3.129,30 zł brutto.

Pismem z dnia 21 stycznia 2010r. - doręczonym w dniu 27 stycznia 2010r. - powód poinformował pozwanego (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. o nabyciu na mocy umowy cesji wierzytelności zawartej z P. W. (1) wierzytelność w postaci prawa do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego i wezwał pozwanego do pokrycia kosztów najmu auta zastępczego w wysokości 3.129,30 zł.

Pozwany odmówił zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pismem z dnia 4 maja 2010r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 3.129,30 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wymagalności do dnia zapłaty w terminie tygodnia.

W swych rozważaniach Sąd Rejonowy jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia wskazał art. 415 k.c., art. 805§1 i art. 822 k.c. Sąd merita uznał, że P. W. (2) poniósł szkodę w rozumieniu art. 361 k.c., gdyż w wyniku kolizji drogowej uległ uszkodzeniu należący do niego pojazd, pozwany zaś ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą z tego tytułu.

W ocenie Sądu I instancji nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut strony pozwanej, że skoro szczególne warunki (...) nie zawierały określenia wysokości czynszu i podstawy na której wyliczono wysokość czynszu, to umowa najmu pojazdu zastępczego stanowiła umowę użyczenia. W § XIII umowy najmu zawarto zapis, iż P. W. (1) oświadcza, iż znane są mu postanowienia Umowy Najmu (...) oraz aktualne stawki najmu stosowane przez powoda. W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy uznał, że podstawy określenia kosztów najmu pojazdu zastępczego zostały określone przez strony umowy, a w konsekwencji umowa łącząca strony była umową najmu. W ocenie Sądu meriti, stronom umowy znane były stawki czynszu najmu pojazdu zastępczego, jak i dokumenty, z których one wynikały.

Sąd Rejonowy podniósł, iż wbrew twierdzeniom strony pozwanej zarówno D. S. i J. Ż. byli uprawnionymi do zawarcia w imieniu powoda umowy najmu. Posiadali pełnomocnictwo do zawierania w imieniu powoda umów najmu pojazdów oraz do zawierania w imieniu powoda umów nabycia wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów korzystania z auta zastępczego, przysługujących poszkodowanemu do towarzystw ubezpieczeniowych likwidujących szkody. Nie ulegało zatem wątpliwości Sądu I instancji, iż umowy zawarte z poszkodowanym są ważne, albowiem zostały podpisane przez osoby uprawnione do reprezentowania powoda.

Zadaniem Sądu Rejonowego, utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia niewątpliwie stanowi szkodę majątkową. Normalnym bowiem następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu. Zdaniem Sądu I instancji, poszkodowany ma prawo dysponować sprawnym pojazdem przez czas naprawy swojego samochodu niezależnie od tego, do jakich celów służył mu uszkodzony pojazd, kto kierował przedmiotowym pojazdem i nie ma obowiązku uzasadniania potrzeby korzystania z pojazdu, który był mu niezbędny i z którego korzystał do dnia wystąpienia szkody.

Zdaniem Sądu meriti pozbawienie poszkodowanego możliwości korzystania z pojazdu samo w sobie stanowiło szkodę, której materialny charakter określa koszt wynajęcia pojazdu zastępczego. Poszkodowany nie musiał udowadniać niczego więcej niż faktu niemożności korzystania z rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem przez okres naprawy z winy osoby, za którą pozwany ponosi odpowiedzialność jako ubezpieczyciel. Wynajęcie pojazdu zastępczego na czas wykonywanej naprawy pozostaje niewątpliwie w związku przyczynowo skutkowym z powstałą szkodą.

Zdaniem Sądu Rejonowego okres, w którym poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego był okresem koniecznym i niezbędnym do przeprowadzenia naprawy uszkodzonego pojazdu. Okres, za który przysługuje zwrot kosztów

pojazdu zastępczego, to okres, w którym poszkodowany faktycznie nie ma możliwości używania własnego samochodu, albowiem jest on naprawiany w warsztacie.

Sąd Rejonowy wskazał, że poszkodowany nie miał obowiązku poszukiwania w rejonie zamieszkania warsztatu oferującego usługi jak najtańsze i wykonującego je w jak najkrótszym terminie. Każdy poszkodowany ma prawo wyboru warsztatu, któremu zleci wykonanie naprawy samochodu. Nie jest zatem uprawnione odnoszenie czasu naprawy pojazdu do czasu technologicznej restytucji. Tymczasem o czasie naprawy decyduje realny czas naprawy pojazdu w danym warsztacie wybranym przez klienta, na który wpływ ma m.in. rozkład czasu pracy, weekendowe przerwy w pracy, ilość zatrudnionych pracowników, przygotowanie stanowiska pracy gdy w warsztacie naprawiane są inne samochody. Powyższe zatem czynniki, nie uwzględniane przy technologicznym czasie naprawy, powodują, że czas realnej naprawy różni się od wielkości katalogowej.

Uszkodzony pojazd marki (...)został przyjęty do serwisu naprawczego dniu w 6 listopada 2009r. i w tym dniu nastąpiło zgłoszenie szkody do towarzystwa ubezpieczeń. W dniu 13 listopada 2009r. dokonane zostały oględziny przednaprawcze pojazdu przez pracownika towarzystwa ubezpieczeń, zaś w dniu 16 listopada 2009r. dostarczono do serwisu kalkulację naprawy dokonanej przez towarzystwo ubezpieczeń. Ponadto od czasu naprawy należało odliczyć weekendową przerwę w pracy. Zatem w tym okresie, w ocenie Sądu Rejonowego, poszkodowany faktycznie nie miał możliwości używania własnego samochodu i miał prawo do wynajmu samochodu zastępczego, co niewątpliwie wiąże się z kosztami.

W ocenie Sądu I instancji podobnie jak w odniesieniu do warsztatu samochodowego, tak i w przypadku samochodu zastępczego poszkodowany nie musiał wybrać oferty najtańszej. Zobowiązany był jedynie do takiego wynajęcia pojazdu, którego koszt nie odbiegałby od cen rynkowych. W niniejszej sprawie koszt 15-dniowego wynajmu wyniósł 3.129.30 zł. brutto co daje średnio kwotę 208,60 zł brutto za dzień. Poniesione zatem przez poszkodowanego wydatki w świetle cennika (...) mieściły się w granicach cen rynkowych i z całą pewnością można je zaliczyć do niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych. W tym stanie rzeczy, dochodzenie w ramach odszkodowania kosztów najmu auta zastępczego w kwocie dochodzonej w pozwie zdaniem Sądu I instancji było w pełni uzasadnione.

Sąd Rejonowy wskazał, że roszczenie poszkodowanego dotyczące pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego, jako prawo majątkowe, mogło być w drodze cesji przeniesione na powoda (na podstawie art. 509§1 k.c.). W dniu 9 listopada 2009r. na powoda została przeniesiona przedmiotowa wierzytelność. Zatem powód miał legitymację do dochodzenia roszczenia z tego tytułu.

W przedmiocie odsetek Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 481 k.c. przy uwzględnieniu, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Zawiadomienie ubezpieczyciela o wypadku rodzi po jego stronie obowiązek spełnienia świadczenia w ustawowym terminie. W przedmiotowej sprawie powód zawiadomił pozwanego o nabyciu na mocy umowy cesji zawartej z P. W. (1) wierzytelności w postaci prawa do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego i wezwał pozwanego do pokrycia kosztów najmu auta zastępczego pismem doręczonym w dniu 27 stycznia 2010r. W związku z tym Sąd Rejonowy zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu ustalając termin końcowy na dzień zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości pozwany zarzucając mu niewłaściwą ocenę dowodów poprzez uznanie, że powód udowodnił, iż ustalił z poszkodowanym wysokość czynszu najmu; w zakresie orzeczenia o kosztach procesu skarżący zarzucił naruszenie § 6 pkt 3 w związku z § 2 ust 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego, za obie instancje według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście bezzasadna gdyż nie zawierała tego rodzaju zarzutów, które mogłyby doprowadzić do wzruszenia kwestionowanego rozstrzygnięcia.

Hasłowo jedynie wymieniony zarzut niewłaściwej oceny dowodów poprzez uznanie, że powód udowodnił, iż ustalił z poszkodowanym wysokość czynszu najmu nie został skutecznie wywiedziony jeśli zważy się na prawidłowe motywy Sądu Rejonowego z jednej strony, z drugiej zaś na zajmowane przez pozwanego stanowiska w toku postępowania pierwszo instancyjnego. Pozwany nigdy, poczynając już od sprzeciwu, nie kwestionował przed Sądem Rejonowym wysokości stawki najmu czy też braku ustaleń w tej mierze pomiędzy poszkodowanym a powodem. Na rozprawę przed wydaniem zaskarżonego wyroku nikt w imieniu strony pozwanej nie stawił się. Trudno więc uznać obecnie podnoszone dopiero w apelacji okoliczności za skutecznie wywodzone.

Rozważania Sądu Rejonowego jako należycie osadzone zarówno w materiale dowodowym sprawy jak i przepisach prawa Sąd Okręgowy w całości przyjmuje za swoje. Wobec obszernego ich przytoczenia wyżej w tzw, części historycznej nie ma tu potrzeby ponownego powielania ich treści. Skoro zatem powód udowodnił szkodę, jej wysokość oraz pozostałe przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.

Nie jest również zasadny drugi zarzut dotyczący wadliwego orzeczenia o kosztach zastępstwa prawnego. Wbrew sugestiom apelującego zasądzenie dwukrotnej stawki wynagrodzenia adwokackiego po pierwsze nie jest sprzeczne z przepisami prawa, a po drugie leży w gestii swobody orzekania przez sąd pierwszo instancyjny przy jednoczesnym uznaniu, iż tak określona stawka wynagrodzenia nie razi zbytnim wygórowaniem. O kosztach orzeczono z mocy art.98kpc.